

Wandelverslag Oud Vossemeer

Winterwandeling 9 februari

Met een 15 only group gingen we op stap , het eerste gedeelte met 2 auto's en daarna zoals het hoort met de benewagen. Hoewel het in de weken ervoor codes geel regende, was het nu slechts natte regen die de wintertocht in een ander daglicht plaatste. Gelukkig zaten poncho en paraplu in het standaardpakket. Echter even voelen bij de start en in koos voor de droge optie, gewoon een pet en het bekende oranjejasje. Wel even iets anders dan de drukke start in de zomer waar je eerst via parkeerplaatsen in de wei naar de startlocatie geloodst wordt. Nu parkeren , de bocht om en je bent er. Vooraf even overlegd en besloten werd om gezamenlijk te starten en dan onderweg een groepje snelle meiden (Corrie, Inge en Anja) een eigen tempo te laten lopen en de rest (Ria, Auke, Daniëlle, Nico) keken onderweg wel hoe snel ze gingen. Dit was een prima keuze en ieder had het naar de zin. Eerst het dorp uit en al snel ook het eiland af en de provincie Zeeland uit. Over de brug het weidse land in met volop polders. Eerst een klein miezerregentje maar al vrij snel werd het helemaal droog met een heeeel waterig zonnetje als voorbode van de lente. Voorlopig waren er echter nog geen sneeuwkllokjes te zien en moesten we het doen met de kale takken. Rond tien uur begon Auke zijn maag te knorren ,tijd voor een boterham. Even later ging de “droppot “rond ,een Mentosje, een topdropje, een stophoestje. Auke was van alles voorzien. De kopgroep was nog wel in zicht maar toch wel uitgelopen zodat Auke in de hoogste versnelling moest om de dames ook te bedienen als CADI wagen. We liepen al in de buitenwijken van Nieuw Vossemeer toen de overige dames toch wel heel erg moesten plassen. Onderweg geen bosje

gezien dus dan maar ophouden tot de rust. Die was in een heerlijk bruin café waar je bij de koffie en chocomel nog gratis slagroom met een alcoholisch opkikkertje erin geserveerd kreeg. Nou, dat lusten wij wel. Gezellig met de hele groep even bij gekletst en de kopgroep ging weer als eerste van start. Het bleek een rondje dorp te zijn langs de carnavalswagen en de klotsende ijsbaan. De voorste dames liepen hier te kwekken en misten de afslag. Dat deden wij even later ook maar door andere lopers werden we gelukkig op onze fout gewezen. Slechts 5 meter omgelopen en via een soort tuinpad van mijn vader bereikten we het dorp weer. Even langs het ambachtsherenhuis waar mogelijk de wortels lagen van de familie Roosevelt, een van de presidenten van de Verenigde Staten. Afstempelen en de auto in. Daniëlle kwam tot de ontdekking dat zij toch wel een nat kledingstuk had maar zei dit op een heel aparte wijze. Het was weer erg gezellig.

De Loopvogel

